

Publicerad 2017-07-14 12:34 av lodjuret/seglare

Du vet hur det är. Ibland vidjan låta böja sig. Men annars kan den vilja ha en ros, som sällskap. Det vet du ju hur det är med sällskap. En smula olika. Eget och olikt en själv. Delvis.

Något litet om vidjan

På egna skuldror
ansvar tungt vilar.
Om en än tycker ibland,
andra kunde bjuda till.

Kanske solens strålar
över och på annan.
Ditt liv väl blir vad du gör det till?
Blir det? Utbrister du förvånat.

Du försöker böja vidjan.
Från och även till.
Men hur du än vädjar,
om vidjan själv inte vill?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten